

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ فبروری ۲۰۲۰

"دست، دست را می شناسد"

دوشنبه- ۲۱ دلو ۱۳۹۸ - کابل: در یادداشت امروز توجه شما را به برنامه جدید وزارت مالیه که تصمیم دارد از منابع خارجی برای سالهای آینده، هشت و نیم میلیارد دالر قرضه بگیرد، جلب می نمایم. نخست:

۱- این را می دانیم که به استناد ارقام و احصائیه هائی که از جانب منابع متعدد در افغانستان منتشر شده است، از آغاز تجاوز امپریالیسم امریکا و شرکاء بر افغانستان و ایجاد اداره مستمراتی "حامد کرزی" تا همین اکنون در افغانستان تنها پولی که امریکائی ها جهت برآورده ساختن اهداف غیر نظامی خود زیر نام کمک به افغانستان مصرف نموده اند به ۱۳۵ میلیارد دالر می رسد. در کنار این پول مصارف جمعی سایر دول متجاوز و غیر متجاوز که آنها هم زیر نام کمک، شبکه های اسخباراتی شان را تمویل نموده، جمعاً چیزی در حدود ۴۰ میلیارد دالر می گردد.

۲- بر اساس محاسبه های اخیر که اداره "ترمپ" و نهاد های امنیتی امپریالیسم امریکا منتشر نموده اند، بین سالهای ۲۰۰۱ الی اواسط ۲۰۱۹، مجموع مصارف نظامی امپریالیسم امریکا در افغانستان ۹۷۵ میلیارد دالر می باشد. حال اگر ببینیم که شرکای امریکا در ناتو من جمله انگلیس، المان، فرانسه و بقیه کشور های اشغالگر رقمی در حدود ده در صد مصارف امریکا را در امور نظامی افغانستان هزینه نموده اند، مصرف جمعی نظامی و غیر نظامی اشغالگران در افغانستان به چیزی در حدود ۱۲۰۰ میلیارد دالر بالغ می گردد.

۳- در کنار اینهمه پولی که اشغالگران زیر عناوین مختلف در افغانستان مصرف نموده اند، اینهم کاملاً روشن است که در جریان ۱۸ سال پار، دولت دست نشانده و پوشالی به میلیارد ها دالر از منابع متعدد مانند خصوصی سازی لگام گسیخته مالکیت های دولتی، گمرکات، مالیه، همکاری و سازماندهی تولید و تجارت مواد مخدر و ... نیز به دست آورده است.

۴- مصارفی که از جانب دولت دست نشانده زیر نام تقویت سکتور دولتی صورت گرفته باشد، مطلقاً صفر است زیرا خصوصی سازی ها فراگیر و همه جانبه و حاکمیت سیاست های اقتصادی نئولیبرالیسم سرمایه گذاری در آن زمینه را اجازه نمی دهد. در نتیجه اگر تحول و یا تغییری به خصوص در قسمت ساختمانی در شهر ها هم مشاهده شود همه و بدون استثناء، کار فردی و بدون ارتباط با دولت دست نشانده بوده است.

۵- با در نظر داشت این که بیش از ۱۲۰۰ میلیارد دالر مصرف شده در افغانستان به صورت عمده از سه طریق یعنی مستقیماً به وسیله اشغالگران، دولت دست نشانده و انجو ها به شاخی باد شده است و در این میان موقف دولت دست

نشانه بعد از مصارف مستقیم نیروهای اشغالگر در مرتبت دوم قرار می گیرد، و مصارف مشهود و مثری نیز از جانب دولت دست نشاندۀ به چشم نمی خورد، می توان نتیجه گرفت، که بخشی از این صد ها میلیارد دالر را عمال دولتی خود دزدیده و اختلاس نموده اند.

۶- اکنون که شواهد و ظواهر امر نشان می دهد که از یک جانب اشغالگران نمی خواهند بیش از این در نقش گوساله سامری طلا بیرون دهند و از جانب دیگر، در دارائی داخلی هم به اصطلاح "کفگیر به ته دیگ" رسیده و دیگر چیزی در بساط نمانده است، وزارت مالیه دولت دست نشاندۀ به این فکر افتاده تا آخرین چپق باند های حاکم بر قدرت را زیر نام قرضه های طویل المدت سازماندهی نموده، فرزندان ما را نیز در زیر بار قروض غرق و کمرشکن نمایند. هموطنان گرامی!

دولت دست نشاندۀ در جریان ۱۹ سال حاکمیتش بیش از ۱۷۵ میلیارد دالر را به صورت آشکار غارت نموده و مسلم است که تمام تلاشش را خواهد کرد تا از هشت و نیم میلیارد قرضه نیز خود را فریبتر بسازد. بناءً برماست که به قضیه جدی برخورد نموده، ضمن افشای ماهیت دولت دست نشاندۀ و آشکار ساختن دزدی ها و چپاول های بی حسابش، به دولتهای خارجی نیز بفهمانیم که به هر مقدار پولی که به این دولت ضد مردمی و دشمن آزادی افغانستان و رفاه مردم آن می دهد، نباید انتظار داشته باشد تا مردم افغانستان آن را قرضه به کشور دانسته و خود را موظف به بازپرداخت آن احساس نمایند.

فردائی که مردم افغانستان زمان امور را به دست گیرند و نوکران امپریالیسم و چماقداران ارتجاع مذهبی را به میز محکمه بکشانند، مطمئناً در آن زمان صریحاً خواهند گفت که مردم افغانستان یک پول و یا سنت قرضداری آنها را نمی پذیرد. آنها می توانند به کسی که پول داده اند، پول شان را از همان کس طلب دارند، زیرا در این مورد ما ضرب المثلی داریم که از قرنهای بدین سو حکم صادر نموده است: "دست، دست را می شناسد"، "به کسی که دادی برو از همو - همان - نفر بگیر".

سرکها ما را می طلبند!